

моста черезъ р. Видъ, артилеріи битъ по бѣгущимъ массамъ и по скопищамъ на склонѣ „Зеленыхъ горъ“ орудійными залпами. Въ центрѣ вести атаку самую энергическую, при чемъ московскій полкъ долженъ будетъ пойти на поддержку самогитцамъ и поддержать ихъ наступленіе, если бы того потребовали обстоятельства. Во главѣ движенія сталъ Ганецкій. Такимъ образомъ въ преслѣдваніи и атакѣ участвовали первая бригада третьей гренадерской дивизіи, сибирскій и малороссійскій полки и вторая бригада второй дивизіи самогитскій и московскій полки. Остальные, т. е. вторая бригада третьей и первая второй маскировали наше движеніе, отвлекая своими построеніями вниманіе непріятели“. ¹⁾

Атаката блѣскаво се извърши. Отстъпащитѣ почти не се обстрѣлваха. Редици и низами, башибозуци и кавалеристи съ черкеси — всичко това смѣсено прѣдставляваше едно море отъ конѣ и човѣшки глави. Отстъпващата турска армия, подъ убийствения огънь на рускитѣ войски, обърна се въ бѣгство задъ р. Витъ, къмъ дола на „Зеленитѣ-Гори“.

Тъкмо въ тоя моментъ, на чело на своитѣ отборъ табури се постави самъ Османъ-Паша; той се опита за послѣденъ пжтъ да се промъкне низъ рускитѣ бойни линии. Но сждбата бѣ вече прѣдначертала неговата злосчастна участь. На всѣкъждѣ, кждѣто и да се вѣставаше; възседналъ на своя благороденъ арабски конь, той се натъкваше прѣдъ стѣни отъ грозни штитове; него зловѣщо оглушаваше руското мощно „ура“. Напраздно той тър-

¹⁾ Jbidem стр. 26—27.